

Daniel Kitabı - Yüz Əlli Yeddi nömrə

Daniel Kitabında Kuruşun peyğəmbərlik simvolizminin açılması

Jeff Pippenger

2024-03-25

Onuncu fəslin birinci ayəsində bizə bildirilir ki, bu, Kirin üçüncü ili idi; lakin birinci fəsildə bizə bildirilir ki, Daniel yalnız Kirin birinci ilinə qədər yaşamış, yaxud fəaliyyətini davam etdirmişdir.

Daniel padşah Kirin birinci ilinə qədər orada qaldı. Daniel 1:21.

İki il ərzində Kir faktiki olaraq Midiyalı Darayavuşla birgə hökmranlıq etmişdi; buna görə də bu, onun üçüncü ili idi, lakin eyni zamanda onun birinci ili də idi.

Fars padşahı Kirin üçüncü ilində adına Belteşassar deyilən Daniyelə bir şey vəhy olundu; və o şey həqiqi idi, lakin təyin olunmuş vaxt uzun idi; və o, şeyi anladı və görüntünü dərk etdi. Daniel 10:1.

Peyğəmbərlik baxımından Kir Danielin ilk və son görüntülərində təqdim olunur. Əvvəlki məqalələrdə artıq göstərildiyi kimi, Daniel kitabının birinci fəsli Vəhy kitabının on dördüncü fəslindəki birinci mələyi təmsil edir. Birinci mələk peyğəmbərlikdə müəyyən ediləndə, o, Vəhy 14-dəki hər üç mələyin bütün peyğəmbərlik xüsusiyyətlərinə malik olur. Birinci mələkdə təmsil olunan əbədi Müjdənin üç addımı bunlardır: “Allahdan qorxun”, “Ona izzət verin”, çünki “Onun mühakimə saati gəlib çatmışdır.”

Daniel və üç fəzilətli gənc “Allahdan qorxduqları” üçün Babilin qidasını rədd etməyi və vegetarian olaraq qalmağı seçdilər. Bundan sonra gələn zahiri sınaqda, Daniel və üç fəzilətli gənc sağlam görkəmləri ilə Babil qidasını yeyənlərdən fərqlənərək “Allaha izzət verdilər”. Üç ildən sonra, Navuxodonosor onları sınaqdan keçirib bütün Babil müdriklərindən on dəfə daha hikmətli olduqlarını aşkar etdiyi zaman “mühakimə saati” yetişdi.

Əbədi Müjdənin üç addımı həmçinin Daniel kitabının son fəslində, axır zamanında möhürü açılan nur qarşısında məsul tutulanları biliyin artmasının təmizlədiyi, ağartdığı və sınadığı bir proses kimi təsvir olunur. Daniel kitabının birinci fəslində də, son fəslində olduğu kimi, üç mələyin hamısını özündə ehtiva edən birinci mələyin üç addımı müəyyən edilir. Birinci fəsil birinci mələyin əbədi Müjdəsi olduğuna görə, Daniel kitabının ikinci fəsli Vəhy on dördün ikinci mələyini təmsil edir; burada vəhşinin surəti ilə Məsihin surətinin sınağı təsvir olunur, necə ki, bu, birinci fəslin üç addımındakı ikinci sınaqda da təsvir edilmişdi.

Daniel kitabının birinci və ikinci fəsilləri Vəhy kitabının on dördüncü fəslindəki birinci və ikinci mələkləri təmsil etdiyinə görə, üçüncü fəsil və Dura düzündəki sınaq, vəhy heyvanının damğasını qəbul etməmək barədə xəbərdarlığı ilə birlikdə üçüncü mələyin xəbərini təmsil edir. Daniel kitabının birinci fəslində Kirin birinci ili xatırlanır, onuncu fəsildə isə — hansı ki, Danielin son görüntüsüdür — Kir onun üçüncü ili ilə təqdim olunur; lakin biz bilirik ki, həmin üçüncü il onun birinci ilidir, çünki Daniel yalnız Kirin birinci ilinə qədər davam etdi.

Buna görə də Kir üç ili özündə ehtiva edən birinci ilin rəmzidir. O, birinci mələyin xəbərinin rəmzidir. Kirin birinci ili Danielin birinci görüntüsünün son ayəsində xatırlanır, sonra isə Danielin son görüntüsünün birinci ayəsində yenidən qeyd olunur. Kirin peyğəmbərlik simvolizmini dərk etmək mühümdür və biz əvvəlcə onun birinci mələyin xəbərini təmsil etdiyini müəyyən edirik. Bu, peyğəmbərlik baxımından Danielin üçüncü ilini özünün birinci ili kimi göstərməsi ilə müəyyən edilə bilər, lakin daha mühüm olaraq, bu, onun elan etdiyi birinci fərmanla müəyyən edilir.

Onuncu fəsildə Cəbrayılın Fars padşahları ilə apardığı mübarizə, Kirin ardınca gedib üç fərmandan birincisini elan edəcəyi nöqtəyə gətirilməsi ilə bağlı idi; həmin fərmanlar yəhudilərə geri dönməyə və Yerusəlimi və məbədi yenidən qurmağa imkan verəcəkdə. Üçüncü fərman, 22 oktyabr 1844-cü ildə üçüncü mələyin gəlişi ilə başa çatan iki min üç yüz illik peyğəmbərliyin başlanğıcını qeyd edəcəkdə. Üçüncü fərman üçüncü mələyi təmsil edirdi və buna görə də Kirin birinci fərmanı 1798-ci ildə birinci mələyin gəlişini təmsil edirdi. Kir birinci mələyi təmsil edir və bu səbəbdən Daniel kitabında onun birinci ili üç ili təmsil edirdi.

Beləliklə, Kir “axır zaman”ı təmsil edir, çünki birinci mələk (Kir) 1798-ci ildə gəldikdə “axır zaman” yetişdi və Daniel kitabının möhürü açıldı. Kir adının “taxt” mənasını verən Elam dilindəki “kursh” sözü ilə birləşən və “günəş” mənasını verən qədim farsca “Kūruš” sözündən törədiyinə inanılır; bu isə padşah hakimiyyəti və ya hökmdarlıqla əlaqəyə işarə edir. Yeşaya da Kirin bu xüsusiyyətlərinə toxunur.

Kirin haqqında belə deyən Odur: “O, Mənim çobanımdır və bütün muradımı yerinə yetirəcək”; Yerusəlimə də deyir: “Sən yenidən tikiləcəksən”; məbədə isə: “Sənin təməlin qoyulacaq.” Rəbb Öz məsh etdiyi şəxsə, Kira belə deyir; onun sağ əlindən tutmuşam ki, onun önündə millətləri ram edir; padşahların bellərini boşaldacağam, onun önündə iki taylı darvazaları açacağam; və darvazalar bağlanmayacaq. Mən sənin öncə gedəcəyəm, əyri yerləri düz edəcəyəm; tunc darvazaları parça-parça edəcəyəm, dəmir çubuqları kəsib ayıracağam; qaranlığın xəzinələrini və gizli yerlərin örtülü sərvətlərini sənə verəcəyəm ki, səni adınla çağıran Mənim, yəni Rəbbin, İsrailin Allahı olduğumu biləsən. Qulum Yaqubun xatirinə və seçilmişim İsrailə görə səni hətta adınla çağırıdım; Mənə bələd olmasan da, sənə ad verdim. Mən Rəbbəm, başqası yoxdur, Məndən başqa Allah yoxdur; Mənə bələd olmasan da, səni qurşatdım ki, günəşin doğduğu yerdən və qərbdən bilsinlər ki, Məndən başqası yoxdur. Mən Rəbbəm, başqası yoxdur. Yeşaya 44:28–45:6.

Kir Məsihi rəmləndirirdi, çünki o, Rəbbin “məsh olunmuşu” idi və Allahın “çobanı” adlandırılmışdı; Yerusəlimi bərpa edən və məbədin bünövrəsini qoyan da odur. O, bağlı qapıların açılması ilə əlaqəli olan şəxsdir; necə ki, Məsih açır və heç kəs bağlaya bilmir, bağlayır və heç kəs açamaz. Və Kira “qaranlığın xəzinələri və gizli yerlərin örtülü sərvətləri” verilir. Kir islahatçı hərəkətlərin xətti boyunca bir neçə mühüm nişanları yerinə yetirir.

O, birinci mələyin gəldiyi, Daniel kitabının möhürünün açıldığı və bundan sonra “qaranlığın xəzinələri və gizli yerlərin örtülü sərvətləri”ndən gələn bilik artımının baş verdiyi son zamanı nişan verir. Həmin “qaranlığın xəzinələri və gizli yerlərin örtülü sərvətləri”, “tikilən” “təməl”i və “qoyulacaq” “məbədi”i təşkil edir. Kir vasitəsilə əvvəlcədən təmsil olunmuş Məsih Rəbbin “məsh olunmuşu”udur; necə ki, Məsih Öz vəftizində məsh edilmişdi. Buna görə də Kir yalnız birinci

mələyin gəlişi deyil, o, həm də enərkən birinci mələyə qüvvə verən ikinci mələkdir; necə ki, Məsih məsh olunanda Müqəddəs Ruh enmişdi. 22 oktyabr 1844-cü ildə Məsih Ən Müqəddəs Yərə aparan qapını, yaxud “darvaza”-nı açdı; bu, bağlanmış olan bir darvaza idi. Kir həmçinin üçüncü mələyin gəlişini də nişan verir.

Kirus birinci mələkdir və birinci mələk üç mələyin hamısının bütün ünsürlərinə malikdir. Kirus birinci mələyin gəldiyi 1798-ci ildəki axır zamanıdır. Kirus birinci mələyin xəbərinin qüvvətləndirildiyi (məsh olunduğu) 11 avqust 1840-cı ili təmsil edir. O, 1842-ci ilin mayında 1843 cədvəlinin hazırlanması ilə təmsil olunduğu kimi, təməllərin qoyulması işini təmsil edir. O, məbədin tikintisini təmsil edir, necə ki, iki sinif 19 aprel 1844-cü ildə ilk məyusluqda ayrıldı; və o, 22 oktyabr 1844-cü ildəki böyük məyusluqda baş verən ikinci ayrılığı təmsil edir.

Millerçilərin islahat hərəkatının bütün nişangahları Kir tərəfindən tipoloji olaraq təmsil olunmuşdu və buna görə də həmin nişangahlar eyni zamanda yüz qırx dörd min nəfərlik hərəkatın nişangahlarını da tipoloji olaraq təmsil edir. Millerçi hərəkatından əvvəl Məsihin Millerçilərin tarixindən öncə baş verəcəyini bildirdiyi əlamətlər gəlmişdi.

“Peyğəmbərlik yalnız Məsihin gəlişinin tərzini və məqsədini öncədən xəbər vermir, həm də onun yaxın olduğunu insanların nə vaxt bilməli olduqlarını göstərən əlamətlər təqdim edir. İsa dedi: ‘Günəşdə, ayda və ulduzlarda əlamətlər olacaq.’ Luka 21:25. ‘Günəş qaralacaq, ay öz işığını verməyəcək, göyün ulduzları düşəcək və göylərdə olan qüvvələr sarsılacaq. O zaman onlar Bəşər Oğlunun böyük qüdrət və izzətlə buludlar içində gəldiyini görəcəklər.’ Mark 13:24–26. Vəhy alan şəxs ikinci gəlişdən əvvəl baş verməli olan əlamətlərin birincisini belə təsvir edir: ‘Böyük bir zəlzələ oldu; günəş qıldan toxunmuş çul kimi qaraldı, bütün ay qan kimi oldu.’ Vəhy 6:12.”

“Bu əlamətlər on doqquzuncu əsrin başlanmasından əvvəl müşahidə olundu. Bu peyğəmbərliyin yerinə yetməsi olaraq, 1755-ci ildə indiyədək qeydə alınmış ən dəhşətli zəlzələ baş verdi.” The Great Controversy, 304.

İkinci Gəlişi xəbər verən əlamətlər 1798-ci ildən az əvvəl, 1755-ci ildə başlandı. 1798-ci il mənəvi İsrailin mənəvi Babildəki əsarətinin sonu idi; Bacı Uayt öyrədir ki, bu, həqiqi İsrailin həqiqi Babildəki həqiqi əsarəti ilə əvvəlcədən təmsil olunmuşdu; həmin əsarət yetmiş illik əsarətin sonunda, Kir açıq qapılardan içəri girib Babili ələ keçirəndə və Belşassarını öldürəndə başa çatmışdı.

“Bu gün Allahın kilsəsi itmiş bir nəslin xilasını üçün ilahi planı sona çatdırmaq məqsədilə irəli aparmaqda azaddır. Uzun əsrlər boyu Allahın xalqı öz azadlıqlarının məhdudlaşdırılmasına məruz qaldı. Müjdənin öz saflığında təbliği qadağan edilmişdi və insanların əmrlərinə itaətsizlik etməyə cəsarət edənlərin üzərinə ən ağır cəzalar endirilirdi. Bunun nəticəsi olaraq, Rəbbin böyük əxlaqi üzüm bağı demək olar ki, tamamilə baxımsız qalmışdı. Xalq Allahın Kəlamının nurundan məhrum edilmişdi. Xətanın və xurafatın qaranlığı həqiqi din haqqında biliyi silib yox etmək təhlükəsi yaradırdı. Allahın yer üzündəki kilsəsi bu amansız təqiblərin uzun dövrü ərzində, sürgün zamanı Babildə əsir saxlanılan İsrail övladları necə həqiqətən əsarətdə idilərsə, eyni dərəcədə həqiqi mənada əsarətdə idi.” Prophets and Kings, 714.

Babildəki yetmiş ilin sonu 1798-ci ili rəmzləndirirdi və 1798-dən əvvəl Məsihin qayıdışının yaxın olduğunu elan edən əlamətlər var idi.

“Kirin ordusunun Babil divarları önündə görünməsi yəhudilər üçün əsarətdən qurtuluşlarının yaxınlaşmaqda olduğuna bir əlamət idi. Kirin doğumundan yüz ildən artıq əvvəl İlahi Vəhy onu adı ilə yad etmiş və Babil şəhərini qəflətən ələ keçirərkən görəcəyi həqiqi işin, həmçinin əsirlik övladlarının azadlığa buraxılması üçün yol hazırlayacağının qeydə alınmasına səbəb olmuşdu.” Prophets and Kings, 551.

Kir də 1798-ci ildən əvvəl gələn əlamətləri təmsil edirdi. Tarixçilər Darius və Kirin hakimiyyəti barədə xeyli qeyri-müəyyəndirlər, lakin Allahın Kəlamı aydındır. Midiya-Fars İmperiyası Babil İmperiyasının ardınca gəldi və Midiya-Farsın ilk hökmdarı Darius idi, baxmayaraq ki, Belşassarın son ziyafəti gecəsində Babili alan sərkərdə onun qardaşıoğlu Kir idi. Həm Kir, həm də Darius yetmişillik əsarətin sonu vaxtını təmsil edirlər; bu, 1798-ci ildə axır zamanın vaxtını təmsil edir və həmçinin 1989-cu ildə axır zamanın vaxtını da təmsil edir.

Musanın tarixində son zaman Harun və Musanın doğumları ilə, aralarında üç il olmaqla, qeyd olundu. Həmin tarix Məsihin tarixini ən kamil surətdə təmsil edirdi və o tarixdə son zaman Yəhyanın doğumu, ondan altı ay sonra isə onun əmisi oğlu İsanın doğumu ilə qeyd olundu. Son zamanın iki nişanəsi vardır və Darı ilə Kirin hər ikisi yetmiş illik əsarətin sonunu qeyd edirlər; bu isə min iki yüz altmış illik əsarətin sonunu təmsil edirdi. 1798-ci ildə papalıq vəhşisinin ölümcül yarasından sonra, növbəti ildə həmin vəhşinin üzərinə minib onun üzərində hökmranlıq etmiş olan şəxsin ölümü baş verdi. 1989-cu ildə Reyqan və birinci Buşun hər ikisi prezident idi.

Kir, son zamanın yaxınlaşdığını elan edən əlamətləri göstərir və o, son zamanı da göstərir. O, biliyin artmasını və bir mələk endiyi zaman birinci xəbərin qüvvətləndirilməsini göstərir; həmçinin o, o zaman təməlqoyma işinin başlanmasını, məbədin tikintisi işini və Əhdin Xəbərçisi qəflətən Öz məbədinə gəldiyi zaman üçüncü mələyin gəlişini göstərir.

Fars padşahı Kirusun üçüncü ilində Danielə bir şey vəhy olundu; onun adı Belteşassar adlanırdı; və bu şey həqiqi idi, lakin təyin olunmuş vaxt uzun idi; o da bu şeyi anladı və görüntü barəsində anlayış sahibi oldu. O günlərdə mən, Daniel, tam üç həftə matəm tuturdum. Nə ləziz çörək yedim, nə ağzıma ət, nə də şərab girdi; nə də tam üç həftə başa çatana qədər özümü ümumiyyətlə yağladım. Və birinci ayın iyirmi dördüncü günündə, mən böyük çayın, yəni Hiddekelin kənarında idim. Daniel 10:1–4.

Kir və Belteşassar rəmzləri axır günlərdə müəyyən bir peyğəmbərlik tarixini təmsil edir. Belteşassarın rəmzi bizə bildirir ki, təmsil olunan xalq əhd xalqının son nəsli olan yüz qırx dörd min nəfərdir. Onlar Kir ilə təmsil olunan peyğəmbərlik tarixinə yerləşdirilmişlər; Kir isə 1798-dən, 1989-dan və 11 sentyabr 2001-dən əvvəl gələn tarixi təmsil edir, çünki Kir bu yol nişanlarının hamısını təmsil edir. O, həmçinin 18 iyul 2020-ci il məyusluğunu və hətta Birləşmiş Ştatlarda tezliklə gələcək bazar qanununu da təmsil edir. Danielin son görüntüsünün peyğəmbərlik baxımından harada yerləşdirildiyini müəyyən etməyin açarı Danielin nə bildiyi ilə müəyyən olunur.

Birinci ayədə Danielin (Belteşassarın) həm “şey”i, həm də “görüm”ü anladığı bildirilir. “Şey” İbrani dilində “dabar” sözüdür; mənası “söz”dür və Cəbrayıl tərəfindən iki min beş yüz iyirmi ili (“yeddi vaxtı”) ifadə edən “chazon” görümünü təmsil etmək üçün işlədilir. Birinci ayədə Danielin anladığı “görüm” isə iki min üç yüz illik “mareh” görümüdür. Son günlərin Allahın əhd xalqı 1989-cu ildə, axır zamanında “yeddi vaxt”ı anlamadı. Onlar “yeddi vaxt”ı 11 sentyabr 2001-ci ildən sonraya qədər anlamadılar; buna görə də Daniel 11 sentyabr 2001-ci ildən sonrakı dövrdə, Kirin təmsil etdiyi peyğəmbərlik islahat hərəkatının zamanında olmalıdır; çünki son peyğəmbərlik hərəkatını təmsil edən Daniel həm “şey”i, həm də “görüm”ü anlayır.

Danielin iyirmi bir günlük matəm dövründə olduğu göstərilir. Matəmin “o günlərində” Daniel “məsələ”ni anladı, həmçinin “görüm” barədə də anlayış əldə etdi. “Məsələ”nin təmsil etdiyi həqiqət matəm günlərində Danielə açıqlandı. Allahın xalqı İslahat xətlərində Gecəyarısı Fəryadından az öncə “matəm edən” kimi təmsil olunur. Bu matəm, Təntənəli Girişdən dərhal əvvəl Marta ilə Məryəmin Lazar üçün matəm etməsi ilə təmsil olunur. Bu, Millerçi tarixində ilk məyusluqdan sonrakı ruh düşkünlüyü ilə, Yeremya tərəfindən ifadə edildiyi kimi, təsvir edilmişdir.

Sözlərin tapıldı və mən onları yedim; sözün mənim üçün qəlbimin sevinci və şadlığı oldu; çünki mən Sənin adınla çağırılıram, ey Ordular Rəbbi olan Allah. Mən lağ edənlərin məclisində oturmadım, nə də sevindim; əlindən ötrü tək oturdum; çünki məni qəzəblə doldurdun. Nə üçün dərdim daimidir, yaram isə sağalmağı rədd edən, sağalmazdır? Məgər Sən mənim üçün tamamilə yalançı, yoxa çıxan sular kimi olacaqsan? Yeremya 15:16–18.

Yeremya, Vəhy kitabının on birinci fəslində Sodom və Misir sakinlərinin iki şahidin ölümü münasibətilə etdikləri kimi “sevinmədi”. “Sevinməmək” yas tutmaq deməkdir. Belteşassarın matəmi iki şahidin ölümü ilə əlaqəli olan matəmi müəyyən edir. 18 iyul 2020-ci ildə və 3 noyabr 2020-ci ildə həqiqi protestant buynuzunun və yer vəhşisinin respublikaçı buynuzlarının iki şahidi Sodom və Misirin küçələrində, Rəbbimizin də çarmıxa çəkildiyi yerdə öldürüldü. Rəbbimiz çarmıxa çəkildikdə, Onun şagirdləri yas tutmağa başladılar. Həmin iki şahid Vəhy kitabının on birinci fəslində Musa və İlyas kimi təsvir olunmuşdu.

Müqəddəs Yazılarda Məsihin Mikayıl kimi təqdim olunduğu beş istinad vardır: onlardan üçü Daniel kitabında, biri Yəhuda məktubunda, digəri isə Vəhy kitabındadır. Hazırda nəzərdən keçirdiyimiz onuncu fəsildə Mikayıldan iki dəfə — on üçüncü və iyirmi birinci ayələrdə — bəhs edilir, sonra isə yenidən on ikinci fəslin birinci ayəsində. O, Vəhy kitabının on ikinci fəslinin yeddinci ayəsində tanındılır. Yəhuda məktubunda Mikayıl Musanı dirildən şəxs kimi göstərilir; Vəhy kitabının on birinci fəslində isə Musa küçədə ölü olan şahidlərdən biridir.

Buna görə də, siz bunu bir vaxtlar bilmiş olsanız da, sizə xatırlatmaq istəyirəm ki, Rəbb xalqı Misir diyarından xilas etdikdən sonra, sonradan iman etməyənləri məhv etdi. Öz ilkin məqamlarını qorumayıb, öz məskənlərini tərk etmiş mələkləri isə böyük günün mühakiməsində zülmət altında əbədi zəncirlərdə saxlamışdır. Eynilə Sodom və Homorra, eləcə də onların ətrafındakı şəhərlər, onlar kimi zinaya qapılaraq və yad bədən ardınca gedərək, əbədi odun qisasını çəkib ibrət üçün nümunə olaraq qarşıya qoyulmuşlar. Bunun kimi, bu murdar xəyalpərəstlər də bədəni murdarlayır, hökmranlığı saymır və izzət sahibləri haqqında pis danışirlar. Halbuki baş mələk Mikayıl, Musanın cəsədi barəsində iblisə mübahisə edib

çəkişərkən, ona qarşı təhqiramiz bir ittiham irəli sürməyə cürət etmədi, ancaq dedi: “Qoy Rəbb səni məzəmmət etsin.” Yəhuda 5–9.

Yəhuda kitabında, həm Sodomun, həm də Vəhy kitabının on birinci fəslində Musanın və İlyasın öldürüldüyü böyük şəhəri təmsil edən Misirin kontekstində; Mikail ilə təmsil olunan Məsih Musanın cəsədini dirildir. Vəhy kitabının on birinci fəslində Musa və İlyas üç yarım simvolik gün ölü qalmışdılar və Belteşassar üçün matəm günləri Mikail göydən endiyi zaman başa çatır. Sətir üstünə sətir, Daniel kitabının onuncu fəslinin birinci-dördüncü ayələri, iki şahidin Mikail tərəfindən dirildilməsi ilə sona çatan matəm dövrünü müəyyən edir.

Bu araşdırmanı növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

“Ata Musa ilə İlyası Məsihə Öz elçiləri olsunlar, onu Göyün nuru ilə izzətləndirsinlər və yaxınlaşan əzabı barəsində onunla söhbət etsinlər deyə seçdi; çünki onlar yer üzündə insan kimi yaşamışdılar; insani kədər və iztirabı yaşamışdılar və yer üzündəki həyatında İsanın sınağına rəğbət və həmrəylik göstərə bilirdilər. İlyas, İsrailə peyğəmbər kimi olan mövqeyində, Məsihi təmsil etmişdi və onun işi müəyyən dərəcədə Xilaskarına bənzər olmuşdu. Musa isə, İsrailin rəhbəri kimi, Məsihin yerində durmuş, onunla ünsiyyətdə olmuş və onun göstərişlərinə əməl etmişdi; buna görə də, Allahın taxtı ətrafına toplaşan bütün ordular içində, Allahın Oğluna xidmət etmək üçün ən münasib olanlar bu iki nəfər idi.”

“Musa İsrail övladlarının imansızlığına qəzəblənərək qayaya qəzəblə vurub onların istədiyini suyu təmin etdiyi zaman, izzəti özünə aid etdi; çünki onun zehni İsrailin nankorluğu və itaətsizliyi ilə o dərəcədə məşğul olmuşdu ki, Allahın ona etməyi əmr etdiyi əməli yerinə yetirərkən Allaha ehtiram göstərməyə və Onun adını ucaldmağa müvəffəq olmadı. Qüdrətli Allahın niyyəti bu idi ki, İsrail övladlarını tez-tez çıxılmaz vəziyyətlərə salsın, sonra isə böyük ehtiyacları içində onları Öz qüdrəti ilə xilas etsin ki, onlar Onun özlərinə olan xüsusi qayğısını dərk etsinlər və Onun adını izzətləndirsinlər. Lakin Musa ürəyinin təbii meyllərinə uyaraq Allaha məxsus olan şərəfi özünə mənimsədi, Şeytanın hakimiyyəti altına düşdü və vəd olunmuş torpağa girməsi qadağan edildi. Əgər Musa sarsılmaz qalsaydı, Rəbb onu vəd olunmuş torpağa gətirər, sonra isə ölümü görmədən onu Göyə aparardı.”

Beləcə, Musa ölümdən keçdi, lakin Allahın Oğlu Göydən endi və onun bədəni hələ çürümə görməmişdən əvvəl onu dirilti. Şeytan Musanın bədəni uğrunda Mikayilla mübahisə edib onu öz qanuni qəniməti saydığını iddia etsə də, Allahın Oğluna qarşı üstün gələ bilmədi; və Musa dirildilmiş və izzətləndirilmiş bədəni ilə Göyün hüzur məhkəmələrinə aparıldı və indi Atanın Oğluna xidmət etmək üçün təyin etdiyi o iki möhtərəm şəxsdən biri idi.

“Özlərini yuxuya bu dərəcədə məğlub etməyə yol verməklə, şagirdlər Səməvi elçilərlə izzətləndirilib şöhrətə bürünmüş Xilaskar arasındakı söhbəti qaçırmışdılar. Lakin onlar qəflətən dərin yuxudan oyanıb, qarşılarında duran uca mənzərəni gördükdə, heyranlıq və müqəddəs qorxu ilə dolurlar. Sevimli Müəllimlərinin nurlu surətinə baxarkən, Onun şəxsiyyətini bürüyən və günəşin şüaları kimi işıq saçan ifadəedilməz izzətə başqa cür tab gətirə bilmədiklərindən, gözlərini əlləri ilə örtməyə məcbur olurlar. Qısa bir an ərzində şagirdlər öz Rəblərini gözləri önündə izzətləndirilmiş və ucaldılmış halda, həmçinin Allahın lütfünə nail olmuş kəslər kimi tanıdıqları o nurlu varlıqlar tərəfindən ehtiram görən vəziyyətdə müşahidə

edirlər.” The Spirit of Prophecy, cild 2, 329, 330.